

Den bortsprungna geten

David är 12 år. Han bor med sin mamma, pappa, tre småsyster och en nyfödd lillebror i en liten by i Kenya. David har just ätit lunch när han hör sina vänner vissla på honom utanför. Han tackar för maten och rusar ivrigt ut för att leka. Det är första dagen på jullovet och vädret är varmt och soligt. Men David hinner inte springa långt innan hans pappa ropar på honom. "Du måste föra ut getterna på bete, David!". David blir besviken, men han vet att han måste lyda sin pappa.

Davids vänner, Sam och Clinton, är riktiga vänner för de säger att de kan vänta på honom och

hjälpa honom med de fyra getterna. Under glada skratt går de tre pojkarna med getterna uppför backen där det finns en bra plats för getterna att beta på. De skyndar att knyta fast getterna innan Clinton tar fram det som fått hans byxfickor att se ut som två stora bulor – plastpåsar, palstsnöre och en ballong. David och Sam blir ivriga – de vet precis vad de ska göra med sakerna. De bråkar lite om vem som ska få blåsa upp ballongen, men förstas vinner Clinton – han är ju ett år äldre än Sam och David. Han blåser upp ballongen, virar plastpåsar omkring, lager för lager och slutligen tvinnar han snöret kring alltihopa och knyter åt. Det blev en fin fotboll. Pojkarna behöver inte vänta länge innan flera barn strömmar till och snart är spelet i full gång. Efter en stund känns den lilla gräsplätten alltför trång och dessutom är getterna i vägen.

– Vi går ner till skolgården, säger någon. Sagt och gjort. Hela barnskaran rusar iväg ca 500 m bort, till

skolgården där det finns en stor plan att spela på. David funderar medan han springer om han borde ta med getterna, men han stöter bort den tanken ganska snabbt – getterna klarar sig nog intalar han sig själv och springer snabbt ikapp de andra barnen. De spelar och spelar tills det börjar skymma. Det är en hungrig och trött David som med tunga steg går upp för backen för att hämta getterna. Getterna bräker ynkligt i buskarna när han kommer fram. Men han hittar till sin fasa bara tre av dem. Den fjärde var tydligen bunden på ett dåligt ställe så att den slitit sig loss! David ser sig omkring. En majsåker ligger nära intill.

– Ååh nej! tänker David. Nu måste nog hans pappa betala böter om geten ätit upp all majs. Men David ser att bara lite av majsens är uppäten. Han letar och letar utan att hitta någon get.

Mörkret faller snabbt och han vet att mamma och pappa blir oroliga om han inte kommer hem snart. Missmodig går han och knyter loss de tre getterna som han trots allt har kvar. Kanske kan pappa gå ut och leta efter den fjärde senare, för det passar inte att barn rör sig ute i mörkret. David får lov att springa hem eftersom getterna har bråttom hem till sin trygga inhägnad. Medan David springer växer en klump i hans mage – Oj, vad pappa kommer att bli arg på mej.

– Varför lämnade jag getterna ensamma? Det skulle ju ha gått lika bra att fortsätta spela fotboll där vi

började. Nu får jag antagligen som straff att gå och lägga mig hungrig, och jag som verkligen är hungrig nu.

– Jesus, hjälp mig! ber han tyst inom sig.

När hans pappa hör getterna bräka utanför hemmet kommer han ut för att möta dem. David går avvaktande ganska långt bakom getterna och väntar på sin pappas reaktion.

– Var har du varit? utbrister pappa. Jag trodde ni skulle komma hem redan för en halv timme sen då den första geten dök upp i grinden. Kom in och ät din kvällsmat, mamma väntar på dig. David trodde inte sina öron! Var faktiskt alla getterna hemma nu? Utan att säga ett ord rusar David till getternas inhägnad och får se den fjärde geten prydligt fastbunden på sin plats. David kan inte låta bli att krama om geten. Sen viskar han en bön: “Tack Jesus!”

Senare när David ätit klart ber han om förlåtelse för att han varit ansvarslös, och han berättar hur orolig han var då han inte hittade den fjärde geten. Och hur otroligt glad och lättad han blivit då han såg att geten redan kommit hem på egen hand.

– Din berättelse påminner mej om en berättelse i Bibeln, säger pappa efter en stund.

Han slår upp Lukas 15: 4-7 och läser om en man som hade 100 får, hur ett får springer bort men hur glad mannen blir då han hittar det igen. På samma sätt blir Jesus glad när någon som sprungit bort från honom och gjort dumma saker, kommer tillbaka till honom och ber om förlåtelse.

– David, säger pappa, på samma sätt som du blev glad att se geten hemma i inhägnaden, blir Jesus också glad när du ber om förlåtelse när du varit olydig. Så ber familjen “Fader vår” tillsammans och går sen och lägger sig.

Evans och Heidi Orori